

ikke, at det ærede Medlem vil gøre Alvor deraf. Det ærede Medlem er vred over, at at Landbrugsstoler ikke staa paa denne Finanslov, det ærede Medlem kender saa godt som nogen Forhandlingerne derom, det er ikke blot Landbohøjskoleloven, men ogsaa Folkehøjskolespørgsmaalet, som er kommet til at staa i Vejen for Ordningen af hele dette Forhold med Hensyn til Landbrugsstoler. Kan det ærede Medlem give mig, om ikke Garanti, saa dog en rimelig Udsigt til, at Landbohøjskoleloven kan faa en sikrere Vandring gennem Tinget her og det andet Ting end tidligere, saa antager jeg det for givet, at jeg snart kan faa Landbohøjskoleloven fremlagt paa Tingets Bord. Jeg ønsker det selv; men frugtesløse Forhandlinger er jeg helst ikke med til, dem have vi haft nok af tidligere. Saa snart jeg skifter fra ærede Medlemmers Side større Velvilje end tidligere for at faa Forholdet ordnet, skal jeg være beredvillig til at føre Sagen frem. — Det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 5te Valgtreds (Deseen) var meget misfornøjet med, at der ikke stod noget paa denne Finanslov om Ordningen af Forholdene ved Numindegab. Det ærede Medlem var fornøjet med, at der var sat 80,000 Kr. ind i Finansloven. Det ærede Medlem maa dog vide, at disse 80,000 Kr. var en Velvilje og Interesse, som vistnes Sagen fra deres Side, som havde stillet det op. Der er sikkert ikke noget Menneſke, der havde med Sagen at gøre, som tænkte paa, at Sagen var saaledes modnet, at man med disse 80,000 Kr. skulde kunne gennemføre noget. Nu siger det ærede Medlem, at der intet passerende i Sagen, og han havde ventet et Forslag paa Finansloven i den Retning, det kunde det ærede Medlem efter min Udtalelse ifjor ikke vente, ikke fordi der ingen Udsigt er til Velvilje hos Ministeren — det er selvfølgelig, jeg stiller mig velvillig dertil, det er et vigtigt Forhold — men fordi man ikke er i Stand dertil; naar man skal kæmpe med Alæmper, kan man nok sige, at de lade sig overvinde; men derfor er det ikke sagt, at det lader sig gøre. En mindre Bevilling, som der kunde være Tale om, maatte paa 80,000 Kr. vil kun have ringe Betydning; skal der gøres noget alvorligt ved Numindegab eller ved Ringkjøbing Fjord, saa vil der være Tale om en eller flere Millioner, ellers kan det ikke nytte noget. Jeg veed selvfølgelig ikke i Enkelthederne, hvad der er sket derovre. Vandbygningsdirektøren har foruden at undersøge Sagen holdt et Møde, som jeg meget godt veed, og jeg antager, at man er tilfreds med de givne Oplysninger. Det forekommer mig, at der er vist ikke ringe Smødekommenhed.

Inden man kan gaa videre, er det nødvendigt, at han maa være tilfreds for at udtale sig for Beboerne for at gøre dem klart, hvad det kommer an paa, og hvilke Vansteligheeder der er at overvinde. Jeg tvivler paa, at der for overkommelige Pengemidler kan tilvejebringes et Løb, og derfor tager jeg Afstand paa dette Spørgsmaal. Naar der kan gøres noget, saa er jeg villig dertil.

Til det ærede Medlem for Thisted Amts 1ste Valgtreds (Bach) skal jeg sige, at jeg ganske vist ikke er istand til med Sikkerhed at sige, i hvilke Sogne de vedkommende Rytter ligger. Jeg har ikke de detaillerede Oplysninger her, men jeg skal gjerne se det efter. Det er i og for sig den simpleste Sag at faa det at vide, og det ærede Medlem skal ved Lejlighed faa det at vide.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Seavenius): Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgtreds (Trier) rettede to Spørgsmaal til mig. Det ene gik ud paa, hvorfor der ikke fra Regeringens Side var stillet noget Forslag om, at de kjøbenhavnske Lærere og Lærereinder kunde faa Del i de Lønningstillæg, som Statsklassen hder Lærere paa Landet og i Røbstæderne. Jeg gav jo paa en vis Maade allerede et Svar derpaa i Fjor, da det samme ærede Medlem stillede en lignende Forespørgsel til mig. Sagen er nemlig den, at det kjøbenhavnske Skolevæsen og Lønningforholdene her ere ganske anderledes indrettede end i det øvrige Land. I det øvrige Land findes der ved Lov fastsatte højeste Lønninger, og det er til disse Lønninger, at Staten hder et Tilskud. Statens Tilskud kommer derfor ikke Kommunerne til Gode i Princippet — thi i Realiteten kan det lidt ske naturligvis — men Lærerne til Gode. I Kjøbenhavn er Forholdene anderledes. Der findes ikke saadanne luvbestemte Lønninger; ganske vist ere de kjøbenhavnske Læreres Lønninger bestemte ved Regulativ, der er godkendt — forøvrigt ikke af mit Ministerium, men af Indenrigsministeriet — men som sagt: Luvbestemte Satser findes ikke for Kjøbenhavn. Derfor vilde nødvendigvis Følgen af at give de kjøbenhavnske Lærere Statstilskud paa samme Vis som de øvrige Lærere — procentvis til den af Kommunen fastsatte Lønning — være den, at Lønningstillæget i Længden i Realiteten blev givet til Kommunen, om den end for Djæbliffet blev givet til de enkelte Lærere og for dem kunde være meget behagelig. Men det er min Overbevisning, at i Længden, naar man ser ud i Fremtiden, vil selve Lærerstandens her i Kjøbenhavn ikke have nogen Fordel